

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Faisala Husseiniho v právní věci žalobce X, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 10. 2024, č. j. 15 A 120/2023-170,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyššímu správnímu soudu bylo prostřednictvím Městského soudu v Praze doručeno podání žalobce (dále jen „stěžovatel“) ze dne 17. 4. 2025. Nejvyšší správní soud s ohledem na obtížně uchopitelný obsah uvedeného podání zvažoval, jestli se může jednat o kasační stížnost. Vzhledem k tomu, že stěžovatel v uvedeném podání výslovně sdělil, že „(...) činí veškeré řádné a mimořádné opravné prostředky v řízení pod sp. zn. 15 A 120/2023 vedené Městský soud v Praze (...)“, přičemž uvedené řízení před městským soudem bylo skončeno nadepsaným usnesením ze dne 10. 10. 2024, č. j. 15 A 120/2023-170, jímž městský soud řízení zastavil a zároveň poučil stěžovatele o možnosti brojit proti němu kasační stížností, vyhodnotil Nejvyšší správní soud podání stěžovatele jako kasační stížnost proti tomuto rozhodnutí (byť v dané podobě věcně neprojednatelnou).

[2] Před věcným projednáním tohoto podání se Nejvyšší správní soud zabýval tím, zda jsou splněny podmínky řízení.

[3] Podle § 106 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), *kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení*. Současně dle citovaného ustanovení platí, že *zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout*. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. platí, že *kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační*

stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal. Z § 40 odst. 4 s. ř. s. dále plyne, že lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

[4] Nejvyšší správní soud z obsahu spisu městského soudu zjistil, že napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno fikcí dle § 49 odst. 4 občanského soudního řádu dne 29. 10. 2024 (viz doručenko připojená k č. l. 170 spisu městského soudu). Lhůta pro podání kasační stížnosti proto stěžovateli počala běžet dne 30. 10. 2024 a marně uplynula dne 12. 11. 2024 (viz pravidla o počítání lhůt obsažená v § 40 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti. Nejpozději tohoto dne by tedy musela být kasační stížnost podána u soudu, nebo alespoň předána k poštovní přepravě ve smyslu § 40 odst. 4 s. ř. s. Kasační stížnost však stěžovatel zaslal elektronickou poštou až dne 17. 4. 2025 (viz záznam ověření elektronického podání na č. l. 183 spisu městského soudu), tedy opožděně. Městský soud přitom v napadeném usnesení stěžovatele řádně poučil, že je ve věci možné podat kasační stížnost, v jaké lhůtě a ke kterému soudu. Pozdní podání kasační stížnosti přitom, jak bylo výše vyloženo, nelze nikterak zhojit.

[5] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud uzavírá, že kasační stížnost byla podána po marném uplynutí zákonné lhůty, a proto ji jako opožděnou odmítl v souladu s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, podle nichž platí, že *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.*

[6] Nejvyšší správní soud s ohledem na uvedené nerozhodoval o žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, neboť podle § 35 odst. 10 s. ř. s. a konstantní judikatury platí, že *„je-li zcela zjevné, že nejsou splněny podmínky řízení o podané žalobě, pokud tento nedostatek podmínek řízení je neodstranitelný (kupř. nedostatek pravomoci správních soudů, překážka litispendence nebo věci pravomocně rozhodnuté), eventuálně je žaloba zjevně opožděná nebo nepřípustná; v takovýchto jasných případech není úkolem soudu rozhodovat o žádosti navrhovatele o ustanovení zástupce dle § 35 odst. 10 nebo o osvobození od soudních poplatků (§ 36 odst. 3), ale naopak řízení bez dalšího ukončit tím, že bude příslušný návrh dle § 46 odmítnut, či v zákonem stanovených případech řízení zastaveno“* (viz rozsudek tohoto soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008-48, publ. pod č. 1741/2009 Sb. NSS; důraz doplněn).

[7] O nákladech řízení bylo rozhodnuto na základě § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, dle něhož přiměřeně platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 20. května 2025

Mgr. Radovan Havelc
předseda senátu